

תת"ע 4710/05/16 - ספז אהרון נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 4710-05-16 מדינת ישראל נ' ספז אהרון
תיק חיצוני: 90505425570

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	ספז אהרון
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 23.6.2016.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובות וצירופותיהם.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שמאישור המסירה שצורף לתגובת המשיבה (וכולל את מספר הדו"ח, מספר הרכב, תאריך העבירה, תאריך המשפט, שמו של המבקש, כתובתו, וכן סטטוס המסירה, שם וחתימת המוסר ותאריך המסירה) עולה, כי הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'.

משהציגה המשיבה אישור מסירה של דבר הדואר הנוגע לזימונו של המבקש לדין בענייננו, קמה חזקת המסירה בהתאם לתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, לפיה עובר הנטל אל כתפיו של המבקש, להוכיח כי הוא לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו (רע"פ 8604/15 ג'ורג' חנא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.12.2015)).

בענייננו, טוען המבקש, כי עבר להתגורר בכתובת אחרת.

אלא שמעיון בדתפיס משרד הפנים שהוגש עולה, כי הכתובת הרשומה של המבקש במועדים הרלבנטיים (בין התאריכים 2.3.15 - 1.8.17) היא הכתובת אליה נשלח הזימון למשפט (אהוד מנור 10/80 נתניה).

על פי הפסיקה, כאשר ההזמנה לדיון נשלחה בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות. זאת, גם אם עבר המבקש למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים (ראו רע"פ 10319/07 **פדידה נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 17.12.2007); ורע"פ 9811/09 **שרון סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.12.2009)). חובתו של בעל רכב לעדכן כתובתו במשרד הפנים, ונקבע כי "מקום בו לא עשה כן, לא יוכל הוא להישמע בטענה כי דברי דואר שנשלחו לכתובת השגויה לא הגיעו לידי" (ראו רע"פ 2096/07 **דר' צפורה רייני כוכבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 01.05.2007)). וראו גם עפ"ת (חיפה) 22218-05-19 **משה בראל נ' מדינת ישראל**, 27.5.19; ועפ"ת (מחוזי חי') 6063-11-18 **מרדכי בנימין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.02.2019): "טענתו החוזרת ונשנית של המערער בדבר טעותה של המשיבה בשליחת ההזמנות לדיון לכתובת שאינה כתובתו המופיעה בתמצית רישום האוכלוסין במשרד הפנים, אינה יכולה לעמוד."

לפיכך, המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

ובאשר לטענה כי ניתן לרפא הפגם בהתנהלות המבקש בהוצאות - נקבע בעפ"ת (מחוזי חי') 25991-10-22 **נתן איזגיאייב נ' מדינת ישראל** (נבו 15.12.2022) בפסקה 14: "חייב בהוצאות" אינו יכול לשמש תחליף לנטל ההוכחה אשר מוטל על הטוען לאי קבלת הזימון, כפי שסעיף 130(ח) לחסד"פ מחייב. כאמור, אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך."

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שכן בפסיקה נקבע, כי אין בעצם הטענה כי אחר נהג ברכב (גם אם צורף תצהיר מטעמו של נהג אחר) כדי לבסס חשש לעיוות דין ולהצדיק הארכת מועד להישפט (עפ"ת (מחוזי חיפה) 2047-09-22 **סלומן נ' מדינת ישראל**, 24.10.22, פסקה 10; עפ"ת (מחוזי חיפה) 46019-03-22 **פואז נ' מדינת ישראל**, 26.4.22; עפ"ת (מחוזי נצרת) 68365-12-18 **אבו תאיה נ' מדינת ישראל**, 2.7.19); ואי העתרות לבקשה להסבת קנס על שם אחר אינה מבססת חשש לעיוות דין. ראו לעניין זה למשל רע"פ 7709/13 **שמעון סאסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.11.2013) (סעיף 9 סיפא להחלטה); וכן עפ"ת (מחוזי חי') 32572-02-19 **ליאור עבודי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 01.03.2019); עפ"ת (מחוזי חיפה) 57139-01-21 **שדיד נ' מדינת ישראל**, 4.3.21; ועפ"ת (מחוזי חיפה) 10673-03-21 **הורוביץ נ' מדינת ישראל**, 13.4.21, בפסקה 7. הוא הדין בענייננו.

גם העונש שהושת על המבקש (5 חודשי פסילה בפועל וענישה נלווית) הינו סביר, בהתחשב ברף החריגה והסטייה המופרזת מהמהירות המותרת, חריגה של 75 קמ"ש מעל המותר, העולה באופן משמעותי על המהירות המותרת ומהווה סכנה ברורה וממשית למשתמשי הדרך; ובנסיבות אלה אין בעונש שהוטל כדי להקים חשש לעיוות דין.

לכל אלה יש להוסיף כי מדובר בבקשה שהוגשה בחלוף למעלה מ-8 שנים מפסק הדין; וגם מחמת השיהוי יש לדחותה.

לפיכך, הבקשה נדחת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ט' טבת תשפ"ג, 02 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.